त्वां दिदृक्षुरिहागतइतिपाठः॥त्वां सुग्रीवभ्रातरं रावणं ॥ तस्मिन्दृष्टे सर्वलोकवृत्तांतज्ञः ससीतागतिं वक्ष्यतीति सुग्रीवेणोक्तत्वात्त्वां दिदृक्षुरिहागतः दैवात्पंगूपरि गंगापातवत्त वगृहे भ्रमता मया जानकीदृष्टा॥१६॥अतःपरं यद्वक्तव्यं मित्रपक्षस्य तद्वदामीत्याह तद्भवानिति॥ दृष्टधर्मार्थः धर्मार्थतत्वसाक्षात्कारवान्तपः कृतपरिग्रहः तपोबलजातधन धान्यादिपरिग्रहः यतएतादृशस्त्वमतः परदारानुपरोद्धुं नार्हसि॥दृष्टधर्मार्थतत्त्वत्वादेव महाप्राज्ञत्वं॥१७॥नन्वनेन मम का हानिस्तत्राह॥नहीति॥धर्मविरुद्धत्वादेव बङ्गपायेषु व ङ्गनर्थकारणेषु॥ननु सर्वापायप्रतीकारसमर्थस्य किमनया विभीषकयेत्यतआह॥मूलघातिषु समूलं नष्टस्य कथं प्रतीकारसामर्थ्यमितिभावः॥१८॥ मूलघातित्वमेव प्रपंच

समुद्रंलंघयित्वैवतांदिदृक्षुरिहागतः ॥ भ्रमताचमयादृष्टागृहेतेजनकात्मजा ॥१६॥ तद्भवान्दृष्टधर्मार्थस्तपःकृतपरिग्रहः॥परदारा न्महाप्राज्ञनोपरोद्धुंत्वमर्हसि॥ १७॥ नहिधर्मविरुद्धेषुबन्धपायेषुकर्मसु॥ मूलघातिषुसज्जंतेबुद्धिमंतोभवद्विधाः॥ १८॥ कश्चलक्ष्म णमुक्तानांरामकोपानुवर्तिनां॥शराणामग्रतःस्थातुंशक्तोदेवासुरेष्वपि॥ १९ ॥ नचापित्रिषुलोकेषुराजन्विद्येतकश्चन॥ राघवस्य व्यलीकंयःकृत्वासुखमवाप्नुयात्॥ २०॥ तत्त्रिकालहितंवाक्यंधर्मार्थानुयायिच ॥ मन्यस्वनरशार्दूलजानकीप्रतिदीयतां॥ २१॥ दृष्टाहीयंमयादेवीलब्धंयदिहदुर्लभं॥ उत्तरंकर्मयच्छेषंनिमित्तंतत्रराघवः॥ २२॥

चयति ॥ कश्चेति ॥ १९ ॥ विद्येत विद्यते व्यलीकमपराधं ॥ ॥ २० ॥ तत्तस्मात्त्रिकालहितं सीतादानेन पूर्वापराधनाशात् ॥ वर्तमानैश्वर्याविरोधात् ॥ भाविशुभहेतुत्वाच्च ॥ त्रिकालहितत्वं ॥ अर्थानुयायिनीतिशास्त्रानुगतं वा क्यं मयोच्यमानं ॥ नरशार्दूलेतिपांक्तः पाठइतिकतकः ॥ पुरुषश्रेष्ठइत्यर्थः ॥ तदेववाक्यमाह ॥ जानकीप्रतिदीयतामिति ॥२१॥ अत्र सीतानास्तीत्यपन्हवस्त्वशक्यइत्या ह ॥दृष्टाहीति॥यतस्त्वद्गृहे मया दृष्टाऽतोऽपलापोऽशक्यइतिभावः॥किंच यद्वानरकोटिभिरपि दुर्लभं सीतादर्शनं तन्मया लब्धं अतः शेषं शिष्टं यदुत्तरं कर्म सीतानयनरूपं तत्र त त्साधने राघवः सएव निमित्तं कारणं मत्कृत्यंतु अन्विष्य निवेदनमात्रमितिभावः ॥ २२ ॥